

## Mörkret

Strävsamt kämpar ljusets strålar,  
men mörkret segrar tusenfalt.  
Någonting omkring oss målar,  
ett slutet rum i skuggestalt.

Världen var så ljus en gång,  
i skogsbrynet förflöt vår dag,  
till tonerna av fågelsång,  
och barnens lätta andetag.

Vi blickade mot skyn och såg,  
det blåa himlavalvets sol.  
Vid tjärnen, där vår glänta låg,  
växte ljung och kaprifol.

Nu finns tjärnen inte kvar.  
Blommorna är borta likaså.  
Trädens lövverk gulnat har,  
och solen lyser ej som då.

Ljuset som vi skymtar matt –  
det ljuset som man ännu ser,  
slocknar snart, förbyts i natt.  
Det mörknar ständigt mer.

Allt svagare blir strålens glans,  
och syns allt längre bortifrån.  
Det ljuset, som till sist befanns,  
endast givet som ett lån.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik77 med Poeter.se id #5837 innehar upphovsrätten